

[Indenrigsministeren]

tionsmotiv; hvorfor man ville ud af det system, hvor det var en bestemt løsning, der medførte refusion, altså hvor man begrænsede en kommunes muligheder for at finde alternative løsninger; man ville ud af et bureaukrati, og man ville – hvad der måske ikke er umiddelbart positivt at høre – styrke det kommunale selvstyre. Det kan man godt være bekymret over, og det var hr. Klaus Hækkerup også.

Hr. Klaus Hækkerup sagde noget om, at det var også forkert, at Folketinget egentlig greb ind, og det havde man hørt at man gjorde. Hr. Klaus Hækkerup har selv taget del i det. Og det største indgreb, vi vel overhovedet har haft i de senere år, er børnepakken. Det er nok det lovindgreb, der har givet flest problemer for kommunerne, når det gælder om at finde pasningsmulighed ud fra en bestemt pris fatsat af Folketinget, en pris, der i visse tilfælde er ganske lav. Det giver mange problemer. Det var ikke noget, kommunerne havde bedt om, men det var noget, Folketinget ønskede.

Her vil jeg af hensyn til historieskrivningen erindre hr. Klaus Hækkerup om, at det var ikke regeringen, der dengang fik den idé. Der var et flertal i folketingssalen, der sagde, at sådan skal regelsættet være omkring forældrebetaling til daginstitutioner. Det kunne regeringen tilslutte sig eller lade være med. Regeringen tilsluttede sig og fik medindflydelse – forældrevalgte bestyrelser i daginstitutioner som et regeringsønske – så vi har et medansvar. Men man skal være meget varsom med at kritisere, at Folketinget egentlig blander sig i det kommunale selvstyre, når man selv har været initiativtager til et indgreb.

Det er vel i virkeligheden det, der er problemet for Folketinget og centralmagten: at respektere det kommunale selvstyre; for bag motivet om aktivitetsfremmende tilskudssystemer ligger jo, at man ønsker at styre. Det er en styremodel, men det er ikke en kommunal selvstyremodel. Og skal man styre et område, må man hellere fratage kommunerne det område og så bestemme det i Folketinget end at sige, at moralsk har I frihed, hvis I blot gør præcis, som vi siger, for det er det, der er afgørende for, om man får tilskuddet.

Det er i bund og grund et indgreb i det kommunale selvstyre at stille forslag eller at ønske at gennemføre aktivitetsstyrede refusionsordninger eller bloktilskudsordninger, for som en

tidligere ordfører, hr. Erik Larsen, sagde: Den måde, man regulerer det på, er ved kommunalvalget. Det er dér, man vælger et andet styre, hvis man er utilfreds, uanset om det er den største kommune i dette land, eller om det er den mindste kommune.

Hr. Poul Nødgaard ønskede et stærkt forenklet system. Det gør jeg for så vidt også, et stærkt forenklet system. Og jeg glæder mig til at se de forslag – for jeg har spurgt mange, om man kunne komme med de forslag – til forenkling, som ville være politisk acceptable, for vi kan godt lave et meget enkelt system. Vi kan blot begynde at fjerne det ene element efter det andet; Vi kan fjerne indregningen i vægtene af sociale boliger, vi kan fjerne indregningen af enlige, vi kan fjerne indregningen af børn i forskellige aldersgrupper, vi kan fjerne indregningen af de ældre. Det er egentlig så let. Der er de 13 parametre på området, der er nævnt. Vi kan fjerne det. Vi kan også fjerne udligningen af indkomster; det er meget let. Det er det, vi gør ved at vaske tavlen ren. Så kunne vi begynde forfra. Og jeg er meget lydhør over for, hvilke elementer vi skal tage ud.

Til gengæld er jeg ked af, at jeg og også mine forgængere og systemet i sig selv er så dårlige pædagoger. Det bekymrer mig egentlig lidt, fordi man til stadighed hører, at det egentlig er kompliceret.

I dette lovforslag fra side 3, Bemærkninger til lovforslaget, og til side 6 – og ikke engang hele side 6, det er i virkeligheden kun ½ spalte på side 6, altså på 3 sider og 1 spalte – er vort nuværende udligningssystem beskrevet. Og på 3 sider og 1 spalte er foruden vort nuværende udligningssystem også det nye beskrevet. Jeg kender ikke ret mange lovområder, hvor man på så få linjer er i stand til at beskrive forslaget. Men jeg så meget gerne, at vi kom endnu længere ned. Det er også et mål for mig. Så det er ikke en afvisning af, at ethvert godt bidrag til yderligere forenkling kan komme ind, og især hvis man samtidig siger, at det vil vi godt acceptere politisk. For problemet er vel, at det udligningssystem, vi har i dag med de kriterievægte, er en følge af, at Folketinget har sagt, at der er kommunale opgaver, vi ønsker at sikre i vort udligningssystem. Det er bygget op på samme måde som forskellen imellem en gammel Ford T-model og en moderne Toyota. Man kan godt sige, at den moderne Toyota er